

ΓΛΩΣΣΑ Δ

1. Να συμπληρώσεις τις προτάσεις με το υποκείμενο που ταιριάζει.

- **Εμείς** κάναμε βουτιές στη θάλασσα κάθε μέρα.
- **Ο Τάκης** έκανε φέτος διακοπές στη Θάσο.
- **Τα σκυλιά** γαβγίζουν στους άγνωστους περαστικούς.
- **Οι ψαράδες** είχαν καλή ψαριά.
- **Τα παιδιά** παίζουν στο προαύλιο του σχολείου.

2. Στο παρακάτω απόσπασμα υπάρχουν κάποια κενά. Να τα συμπληρώσεις βάζοντας τα ρήματα να συμφωνούν με τα υποκείμενά τους.

Η θεία Ευγενία **μένει** (μένω) σ' ένα προάστιο, δυτικά της Αθήνας. Από τον σταθμό του Κηφισού δεν **είναι** (είμαι) μακριά. Το σπίτι της **είναι** (είμαι) μικρό. Δύο δωματιάκια σε μια πολυκατοικία. **Είναι** (Είμαι) όμως δικό της.

Το σπίτι **βρίσκεται** (βρίσκομαι) κοντά σε μια μικρή πλατεία. Το δικό μου δωμάτιο **βλέπει** (βλέπω) στον δρόμο. Ένα παράθυρο **ανοίγει** (ανοίγω) ευσπλαχνικά τα φύλλα του και μ' **αφήνει** (αφήνω) να βλέπω απέναντι μια καταπράσινη λεύκα που τις νύχτες, όταν όλα **κοιμούνται** (κοιμάμαι), **θροϊζει** (θροϊζω) απαλά.

(Ιφιγένεια Μαστρογιάννη, Τα παιδιά του τελευταίου θρανίου)

3. Να χρωματίσεις με κόκκινο τα άρθρα, με μπλε τα ουσιαστικά, με πράσινο τα επίθετα και με κίτρινο τα ρήματα του κειμένου.

Το **καλοκαίρι** το **πέρασα** στην **Κεφαλονιά**, στο **σπίτι** του **παππού** και **της γιαγιάς**. **Συνάντησα** ξανά **τους φίλους** μου. **Κάναμε** **μακροβούτια** και **πιάναμε** **κοχύλια** και **βότσαλα**. **Μια** **μέρα**, **ο Πέτρος** **βρήκε** **ένα** **μικρό** **αστερίδι**. **Η Μυρτώ**, που **έχει** **μεγάλη** **φαντασία**, **είπε** ότι **έπεσε** από **τον ουρανό**. **Η Σοφία** **πρότεινε** να τον **ξαναρίξουμε** στο **νερό** και σ' αυτό **συμφωνήσαμε** όλοι.

Φέτος, **ο παππούς** μου **έμαθε** να **ψαρεύω** με **καλάμι**. Τελικά, **το ψάρεμα** δεν **είναι** τόσο **εύκολο** όσο **νομίζετε**. **Η τσιπούρα** **προσπαθεί** να σε **ξεγελάσει** ενώ **ο σπάρος** **τσιμπάει** ξαφνικά.

4. Ο «Θαλασσοπόρος» στο ποίημα της Ρίτας Μπούμη-Παπά λέει:

Έχω ένα καράβι, τόσο, με πανιά,
θάλασσες αφήνει, θάλασσες περνά.

Άφωνος στον κίνδυνο και θαλασσομάχος,
ταξιδεύω σχίζοντας πέλαγα μονάχος.

[...]

Πίσω απ' του κισσού μας τη χλωρή κουρτίνα
έγια μόλα, βάζω πλήρη για την Κίνα.

Το Σουέζ, την Πόλη και τον Παναμά,
Ως να με φωνάξει για φαί η μαμά.

Αν ήσαστε δύο μαζί, πώς θα γράφατε το ποίημα;

Έχουμε ένα καράβι, τόσο, με πανιά,
θάλασσες αφήνει, θάλασσες περνά.

Άφωνοι στον κίνδυνο και **θαλασσομάχοι**,
ταξιδεύουμε σχίζοντας πέλαγα **μονάχοι**.

[...]

Πίσω απ' του κισσού μας τη χλωρή κουρτίνα
έγια μόλα, **βάζουμε** πλήρη για την Κίνα.

Το Σουέζ, την Πόλη και τον Παναμά,
Ως να **μας** φωνάξει για φαί η μαμά.